

ство на Христіанското духовенство. Управленіето на народни-
тъ дѣла на Христіанскытъ и на другытъ не-Мюсулманскы об-

тріархія, които са присъединилих на Цариградската Патріархія
Охридскы и на зависящытъ отъ нея Бытолскы, Пелагонскы,
Прилѣпскы, Велешкы, Текіушкы, Редостинскы, Струмнишкы,
Патрашкы, Лѣрнинскы, Поамійскы, Гангренскы, Тавріанскы съ
църквата Велашка, и на Нахінтъ Исланица, Караджа-Овасж,
Старова, Моглены, Джумая, Ейри-Буджакъ, Касторія, Курпи-
ца, Нашалицъ, Сисанъ, Крайна, Довница, Рѣсна, Коприца, О-
паръ-Калонія, Оскарпаръ, Преметъ, Тепеленъ, Петравла, Мале-
Къщи, Музакъ, Кара-Бунаръ, Авлонъ, Сита, Елбасанъ, Каваія,
Дурацо, Травна, Дебри, Кирчова, Преща и Ираклія, Сардикъ,
ще слѣдватъ да припознаватъ реченныя за тѣхенъ Патріархъ,
и да са относѣтъ до него за сичкытъ си работы, които са
касаѣтъ до Патріаршеското вѣдомство, и никакъ да не бж-
дѣтъ непокорны на неговытъ благоразумны думы, но да му
са покоряватъ и да му бждѣтъ привързаны, какъто повѣлява
и религіозната имъ длъжность.

Да земе подъ властѣта си сжщата Патріархія и зави-
сящытъ отъ нея, съ сжщія начинъ какъто Гръцката Царе-
градска Патріархія ги занемаше и владѣеше и отъ напредъ,
и да управлява работытъ и религіознытъ имъ дѣла съгласно
съ поменжтытъ митрополиты, като не са позволява никому
другиму да са намѣсва въ тѣхъ противъ настоящія высочай-
шій Бератъ.

Никой нѣма власть безъ предварителна особна заповѣдь
да отнема отъ тѣхъ църквытъ и монастырытъ, които отъ
стари времена са намѣсватъ подъ тѣхното владѣніе, или да
възбранава да ставатъ по позволеніе на Сждилищата по-
требнытъ поправки спорѣдъ вѣтхия планъ.

Достоинството на Митрополитъ, на Архієпископъ, или
Епископъ не са дава на никого, освѣнь ако са направи за туй
прозба, подпечатана съ печата на Патріарха, и на Синода,
чужденцытъ сж исключены отъ подобнытъ достоинства.